

16

ЦВІТ НА КАШТАНАХ

5 verses

Слова Бориса Олійника

Спокійно

p 3 3 3 3

Цвіт на каш - та - нах по-мір-но, по - кір-но по-гас. Ах, не зі-

3 3 3 3 3 3

- в'яв, а по-гас, на-че люст-ра у за - лі... Все про-ми - ну - ло, не-мов ста-ро-

3 3 3 3 3 3

- дав-ній ро - манс, тіль-ки гвоз - ди - ка трем-тить на кри - жи - ні ро -

-я-ля. Тіль-ки ме - ло-ді-я... Тих-ше. Об-лиш-те. Не час.

Я за-піз-нив - ся на - вік на за-ру-чи-ни на-ші. Все про-ми-

-ну-ло, і вже не по-вер-не до нас ю-ний Бол - кон-ський і ніж-на Рос-то-ва На-

-та-ша, ю-ний Бол - кон-ський і ніж-на Рос-то-ва На - та-ша.

Цвіт на каштанах помірно, покірно погас.
Ах, не зів'яв, а погас, наче люстра у залі...
Все проминуло, немов стародавній романс,
Тільки гвоздика тремтить на крижині рояля.

Тільки мелодія... Тихше. Облиште. Не час.
Я запізнився навік на заручини наші.
Все проминуло, і вже не поверне до нас
Юний Болконський і ніжна Ростова Наташа. (2)

Все проминуло... так звідки ж цей шарф і рука —
Спалахом білим на тихому мармурі ночі?
Все одшуміло. Зосталася тільки рука,
Пам'ять русява, вишнева зав'юга і... очі.

Тільки мелодія... Тихше... Облиште. Не час.
Я запізнився навік на заручини наші.
Все проминуло, і вже не поверне до нас
Юний Болконський і ніжна Ростова Наташа. (2)

Квіт на каштанах так чисто і юно зайнявсь,
Вітер волого припав до пелюсток губами...
Все повернулось у цей старовинний романс:
Двоє спинились.., а я відпливаю в пам'ять.